

**DOMINIQUE
DE LOPPINOT**

OPERATIE BAL

1

Kennes

HOOFDSTUK 1

HET EINDSPEL... OF HET EINDE?

Het is het eindspel van het toernooi. De twee finalisten staan **gelijk**. Aan het eind van de tweede helft is de stand:

Een verbeteren strijd was te verwachten en dat is precies wat beide ploegen hun supporters gegeven hebben. Alleen doeltrappen kunnen nu nog het verschil maken.

**WIE HAALT HET?
DE GRIZZLY'S**

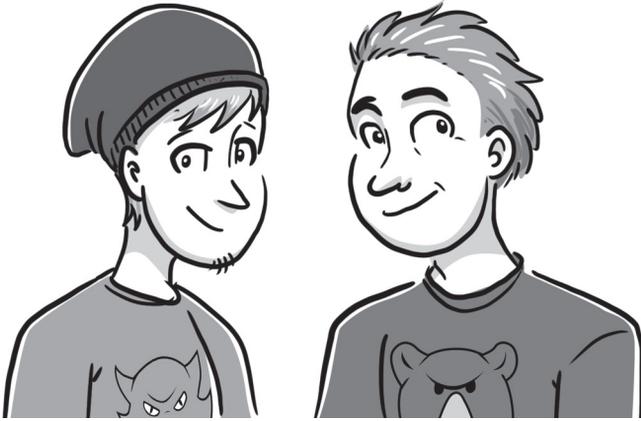
GRIZZLY'S

**OF
DE
WILDE
KATTEN**

**WILDE
KATTEN**

?

Dit zijn de coaches.
Zij kiezen de spelers
die de **doeltrappen**
moeten nemen.
De opgewonden
toeschouwers proberen
hun keuze te sturen
door de namen van hun
favoriete spelers te roepen.
Worden hun kreten gehoord?

Bij de Wilde Katten
lijkt het erop dat de
schutters al gekozen zijn,
terwijl bij de Grizzly's
alles nog mogelijk is.

Maar de mensen
op de tribune weten
heel goed wie er gekozen
moet worden: **de ster
van de ploeg,**

zonder wie deze finale
niet mogelijk zou zijn
geweest, een jonge
speler met een
schitterende toekomst
in de voetbalwereld.

LIONEL!
LIONEL!
LIONEL!
LIONEL!

**SCANDEERT DE
UITGELATEN MENIGTE.**

DIE BERUCHE
LIONEL,
DAT BEN IK.

Op het eerste gezicht
lijkt mijn voornaam
iets uit de oertijd.

Hij roept een oom op,
een knorrige buurman
of een **over-over-
overgrootvader**
met haar dat uit zijn
oren groeit... Maar ik
ben tien, geen zeventig.
Als ik mijn voornaam
zeg, krijg ik allerlei
reacties.

**VAAK
ZEGGEN ZE:**

OF:

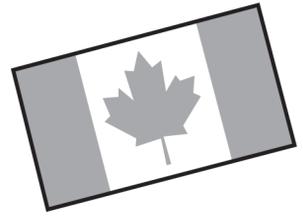
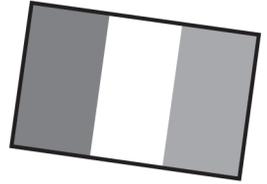

IK BEN HET GEWEND.

Ik heb het nooit erg
gevonden. Waarom niet?
Omdat ik de coolste
voornaam ter wereld heb.
Mijn vader heeft hem
gekozen ter ere van zijn
idool, de voetballer
Lionel Messi,
een aanvaller bij
FC Barcelona.

Mijn vader is een voetbalgek. Hij heeft zijn hele jeugd gevoetbald in zijn geboorteland Frankrijk. Daarna verhuisde hij naar Canada en leerde hij mijn moeder kennen. Hij vertelt me altijd dat het **liefde op het eerste gezicht** was. Maar ik denk dat het haar achternaam was waardoor hij verliefd op haar werd...

Mijn moeder heet

Laurence Massie.

Toen zij werd voorgesteld aan mijn vader was er veel lawaai. Hij verstond 'Messi' en besloot dat dit de vrouw van zijn leven was! Sindsdien zijn ze gek op elkaar. Voetbalgek.

Ik heb nooit echt geweten of mijn moeder al van de sport hield voor ze mijn vader leerde kennen.

Maar één ding is zeker: de **passie** van mijn vader voor voetbal is **besmettelijk**. Algauw werd ze net zo fanatiek als hij! Toen ik geboren werd, was ze natuurlijk niet tegen de voornaam die mijn vader voorstelde:

LIONEL.

Daarna drong hij erop
aan dat ik de familienaam
van mijn moeder kreeg.
Waarom? Vanwege de
gelijkenis met de naam
van zijn lievelingsspeler:

**LIONEL
MESSI!**

Nog voor ik leerde lopen,
hadden mijn ouders al een
bal en voetbalschoenen
voor me gekocht.

Mijn kinderkamer
was niet versierd met
beertjes of bootjes, zoals
bij alle andere kinderen.
Mijn kamer was meer
een voetbalstadion in
het klein, met een tapijt
van kunstgras! Ik had
twee vierkante dekbedden.
Het ene was geel en
het andere rood.

Snap je 'm?
Zoals gele en
rode kaarten!

Vanaf mijn geboorte werd ik ondergedompeld in voetbal... Ik moest ervan gaan houden, **geen sprake van** dat het anders zou zijn. Ik zei de woordjes

VOETBAL

BAL

EN ZELFS

**BEEN-
BESCHERMER**

**NOG VOOR IK
'MAMA' OF 'PAPA'
KON ZEGGEN!**

Toen ik drie was, schreef
mijn vader me in bij de club
van onze wijk. Vanaf dat
moment ben ik niet meer
gestopt met voetballen.
Trots draag ik al sinds het
begin hetzelfde rugnummer.
Het nummer

Dat van **Lionel Messi**,
natuurlijk!

Voetbal, dat is mijn

leven. Ik denk dat je
dat nu wel begrepen hebt.

Al zou ik van de sport
gehouden hebben zonder
er echt goed in te zijn.

Mijn vader zou er
het hart van in zijn...

Gelukkig voor hem
kan ik aardig uit de
voeten met een bal.

Ik kan immers
walsen als de beste.

En ik ben dol op
gehaktballetjes.

**MAAR NEE,
IK MAAK
EEN GRAPJE!
IK HEB
HET OVER
EEN
VOETBAL.**

Als ik er een zie,
krijg ik kriebels in
mijn benen. Ik kan
me niet bedwingen:
ik **MOET** hem absoluut

AANRAKEN.

TRAPPEN.

DRIBBELEN...

Terug naar de match!
Als mijn coach mij aanduidt om een doeltrap te nemen, ben ik er klaar voor. Ik ben er eigenlijk **altijd** klaar voor. Je herinnert je dat mijn ploeg, de Grizzly's, in de finale staat? Tegen de Wilde Katten? Tja, katten lijken heel zacht en lief. Maar de Wilde Katten, dat is een heel ander verhaal.

**Zij klauwen
en bijten!**

Het enige dat die spelers niet
doen is

**HAARBALLEN
BRAKEN.**

Ik stond aan de kant van het veld met mijn twee ploegmaats, te wachten op het signaal van de scheidsrechter. Wij waren het **aangeduide trio** om onze ploeg de overwinning te bezorgen. Aan de overzijde bekeken de drie Wilde Katten ons raar. Om ons te overdonderen, denk ik.

**MAAR
IK BEN NIET BANG
VOOR KATTEN.**

Ik moest als laatste trappen.
De druk werd te hoog voor
mijn ploegmaats en ze
misten. Twee Katten mikten
op de bovenhoeken, maar
ze slaagden er niet in onze
keeper te verschalken,
die voor de gelegenheid
al zijn tentakels
had uitgehaald om **alle**
ballen tegen te
houden!

Het derde Katje trapte
over het doel. Het lot
van onze ploeg lag dus
in mijn handen.

**IK MOEST
SCOREN.**

**IK DEED MIJN
OGEN DICT.**

**IK ADEMDE
DIEP IN.**

CONCENTRATIE.

**Zo zat ik in mijn
bubbel.** En in mijn
bubbel is er geen geluid,
geen publiek,
geen tegenstander.

Alleen ik en mijn zwart-witte
bal. Ik ging recht tegenover
de keeper staan.

Ik zag hem een lichte
beweging naar links maken.

**HIJ KOOS
VOOR
LINKS!**

Hij ging zich naar die kant gooien! Dus koos ik voor

de andere kant.

Rechts leek me op dat eigenste moment de beste keuze.

**IK
SCHOOT.
NAAR
RECHTS.**

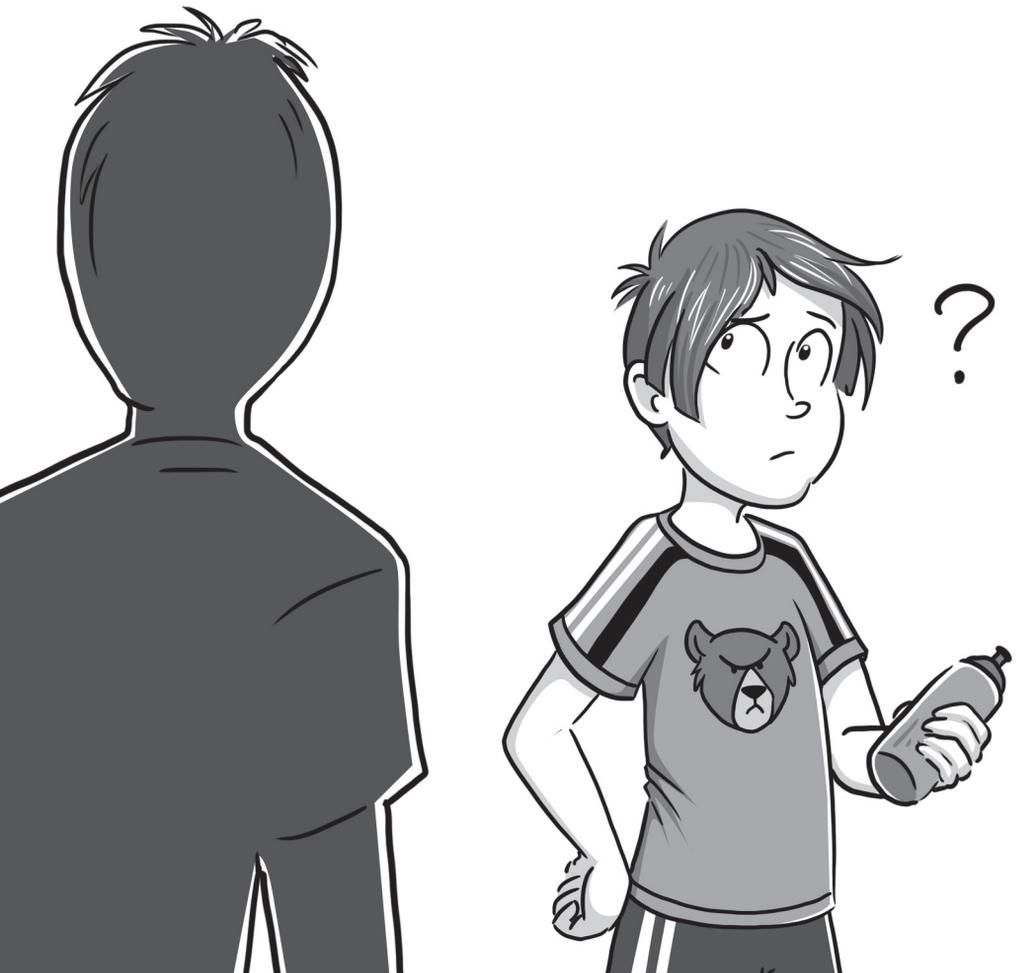
En ik zag de bal de netten raken terwijl de keeper van de Katten tegen de grond ging... aan de linkerkant.

Toen het geluid terugkwam,
hoorde ik:

**EN EEN
DOELPUNT
VAN LIONEL
MASSIE!**

**DE GRIZZLY'S
ZIJN
KAMPIOEN!**

Zoals je dus hebt
gemerkt, **hebben wij**
gewonnen. Na de match
was ik het aan het vieren
met mijn ploegmaats toen
ik een meneer naar me toe
zag komen.

Het was de **technisch directeur** van de competitieploegen, die kwam voorstellen om me bij hen aan te sluiten.

★ **IK ZEI**
★ **JA,** ★
DAT KUN
★ **JE WEL** ★
DENKEN! ★

Daarna rende ik naar mijn ouders om hun het goede nieuws te vertellen.

Weet je wat ze antwoordden?
Wacht, de precieze woorden
van mijn moeder waren:

**FANTASTISCH,
SCHAT,
MAAR HET
KAN NIET.
WE VERHUIZEN.
WE WILDEN HET JE
VANAVOND
VERTELLEN...**

